

Voorzitter

- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaten van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (VIII) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-VIII);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van Nationale Schuld (IXA) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-IXA);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van het Ministerie van Financiën (IXB) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-IXB);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (XI) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-XI);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaten van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (XIV) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-XIV);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (XVI) voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-XVI);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van het Provinciefonds voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-C);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van het Fonds economische structuurversterking voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-D);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van het Diergezondheidsfonds voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-F);**
- het wetsvoorstel **Wijziging van de begrotingsstaat van het BTW-compensatiefonds voor het jaar 2006 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (30885-G).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een schriftelijk overleg over **archeologische monumentenzorg**

De **voorzitter**: Als spreker heeft zich gemeld de heer Van Leeuwen van de SP-fractie. Dit zou zijn maidenspeech zijn, maar bij een VSO is er zo weinig ruimte – en dat geldt al helemaal tijdens het kerstregime – dat de heer Van Leeuwen en ik met elkaar hebben afgesproken dat zijn bijdrage in dit debat niet zijn maidenspeech is. Daarvoor komt later een veel mooier moment. Het is toch heel plezierig dat een aantal leden van zijn fractie aanwezig is. De heer Van Leeuwen krijgt wel de gelegenheid om zijn motie met een aantal zinnen toe te lichten.

Het woord is aan de heer Van Leeuwen.

□

De heer **Van Leeuwen** (SP): Voorzitter. In een amendement heeft het voormalige Tweede Kamerlid Vergeer gevraagd om wetenschappelijke zorgvuldigheid en relevantie nader te regelen in een algemene maatregel van bestuur. Geconstateerd moet worden, dat deze algemene maatregel van bestuur dit nu juist niet regelt. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de archeologische markt een kennismarkt is;

overwegende dat een kennismarkt een wetenschappelijke toezichthouder behoeft;

verzoekt de regering, te onderzoeken of de Rijksdienst Archeologie Cultuurlandschap en Monumenten de taak van wetenschappelijk toezichthouder op zich kan nemen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Leeuwen. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 34 (29259).

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

□

Minister **Van der Hoeven**: Voorzitter. Ik kan de heer Van Leeuwen niet feliciteren met zijn maidenspeech, maar misschien mag ik hem feliciteren met de generale repetitie voor zijn maidenspeech.

Ik ontraad de aanneming van de motie ten stelligste. Gisteren hebben wij in de Eerste Kamer een uitgebreid debat gevoerd over het wetsvoorstel inzake archeologische monumentenzorg. Daarbij hebben wij ook over deze zaken gesproken. De Eerste Kamer is met het wetsvoorstel akkoord gegaan. Ik heb aan de Eerste Kamer toegezegd dat ik aan de RACM zal vragen om, in samenwerking met de beroepsgroep, aandacht te besteden aan intervisie en collegiale toetsing. Daarmee kom ik tegemoet aan het aspect van de wetenschappelijke zorg en relevantie.

Er loopt op dit moment een onderzoek van de Erfgoedinspectie, in samenwerking met de RACM. In dat onderzoek wordt gekeken naar de programma's van eisen en naar de rapportages. De hele keten wordt er dus bij betrokken. Daarbij komt ook het element van de wetenschappelijke zorg, verankering en relevantie aan de orde.

Als ik deed wat in de motie wordt gevraagd, zou ik een deel van het hart van het wetsvoorstel wegnemen, en dat kan niet.

Bovendien is de RACM geen onafhankelijk wetenschappelijk instituut en dat zal deze dienst niet worden. De RACM is een onderdeel van het departement, van het

Van der Hoeven

ministerie. Dan zou dit vanuit de ministeriële verantwoordelijkheid betekenen dat de minister verantwoordelijk wordt voor de wetenschappelijke kwaliteit en borging van het onderzoek. En dat kan natuurlijk niet. Om al die redenen ontraad ik de aanneming van deze motie ten stelligste.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, vanavond over de ingediende motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 10.20 uur tot 10.30 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (XI) voor het jaar 2007 (30800-XI).**

(Zie vergadering van 12 december 2006.)

De **voorzitter**: Door mij zijn schriftelijke antwoorden ontvangen van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer op vragen, gesteld in de eerste termijn.

Deze antwoorden zullen worden opgenomen in een bijvoegsel bij de Handelingen van deze vergadering.

(Het bijvoegsel is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **Winsemius**: Voorzitter. Het wordt lastig, tegen bepaalde Kamerleden te spreken die nog moeten binnenkomen, maar ik doe mijn best. Wij behandelen deze begroting in een zeer unieke situatie. Het kabinet is demissionair en de begroting is bij een andere Tweede Kamer ingediend dan die waarmee wij haar nu behandelen. De begroting is ook nog eens voorbereid door mijn voorganger en, om het af te maken, de behandeling ervan is nog een week uitgesteld. Wij moeten er dus stevig tegenaan. Ik ben er gelukkig mee dat een aantal belangrijke thema's aan de orde komt. Zij zijn van belang voor het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en dus is het belangrijk om die met de Kamer te bespreken. De urgentie is onomstreden. Bovendien is het creëren van een zeer breed draagvlak noodzakelijk, voor welke richting het ook uitgaat.

Ik ga allereerst in op de thema's die verband houden met wonen, daarna op ruimte en aan het einde heel kort op de modernisering van de regelgeving. Na mij in algemene zin te hebben uitgesproken, ga ik vanzelfsprekend in op de specifieke vragen die de Kamer heeft gesteld.

Ik roer vijf thema's aan die verband houden met wonen. Het eerste thema is de nieuwbouwproductie, het tweede het huurbeleid c.q. de betaalbaarheid inclusief de

energielasten – een belangrijk onderwerp dat iedereen in de Kamer aan het hart gaat – het derde het doelgroepenbeleid, met name wat ten aanzien van kwetsbare buurten wordt gevoerd, het vierde de kwetsbare buurten waar gelukkig veel vragen over zijn gesteld en het vijfde het stimuleren van investeringen door woningbouwcorporaties of eigenlijk meer in het algemeen de rol van woningbouwcorporaties. Daarmee zitten wij middenin een overleg.

Het idee om in nieuwbouw te investeren, wordt door een grote meerderheid van de Kamer gedeeld. Er wordt tot in de derde macht gebouwd. Bouwen, bouwen, bouwen is het devies. Er wordt veel vooruitgang geboekt, al blijft druk noodzakelijk. Wij zijn gewaarschuwd. De verwachting is dat er in 2006 ongeveer 83.000 woningen zijn gerealiseerd. Dat is positief in vergelijking met het laagste niveau in 2003. Toen zijn er 65.000 nieuwe woningen gebouwd. Toch is er op allerlei plaatsen permanente druk noodzakelijk. Daarover zijn wij het met elkaar eens. Mevrouw Van Gent vroeg specifiek naar de doorstroming in het afgelopen jaar. Van de grotere bouweffectiviteit is het positieve neveneffect geweest dat sinds 2002 de doorstroming op gelijk niveau is gebleven. In de zes jaar ervoor was die met 20% afgenomen. Dat is dus een vrij sterke afname. Is het huidige doorstromingsniveau hoog genoeg? Nee, het moet in principe nog hoger, al moet het aan de andere kant op een aantal plaatsen worden afgeremd. Meer gedetailleerde informatie over de verhuisbewegingen van huishoudens staat in de kernpublicatie Woononderzoek Nederland 2006. Begin 2007 bereikt die de Tweede Kamer. Wij blijven met een grote bouwbehoefte zitten.

De heer De Krom vroeg welke lessen uit de praktijk konden worden getrokken, daarbij refererend aan Twente, waar het bouwvolume het hoogst was versus Groningen, waar die het laagst was. De binnenstedelijke opgave was in Groningen het grootst. Die is moeilijk. Bovendien is het een terugkerend fenomeen. Twente heeft meer buitenstedelijk gerealiseerd. Binnenstedelijk kost meer tijd en geld. Daaromheen bouwen is een stuk gemakkelijker. Er zijn lessen getrokken, zij het in algemenere zin en niet specifiek uit wat in Groningen en Twente is gebeurd. Steeds weer blijkt dat de persoonlijke betrokkenheid van lokale bestuurders de doorslag geeft. Dit is eerder een plat bestuurlijke aangelegenheid dan iets wat met woningbouw te maken heeft. Goede bestuurders hebben een aantal aanjagers in het veld. Die hebben op hun beurt weer rugdekking van die goede bestuurders. Dat schiet op. Heb je geen rugdekking, dan schiet het niet op. De bestuurders zijn wel weer afhankelijk van goede bestuurders bij de corporaties. Je moet dus twee keer goed hebben, wil je opschieten. Heb je niet twee keer goed bij elkaar, dan heb je een probleem. Wij hebben er dus een groot belang bij dat de woonvisies waarover wij nog kort geleden hebben gesproken handen en voeten krijgen in het overleg. Anders schiet het niet op. Ik heb de laatste tijd veel gesproken met corporaties. De goede voorbeelden geven wel handvatten om met elkaar verder te komen.

De gemeenten en het Rijk hebben de verantwoordelijkheid om te zorgen voor de juiste randvoorwaarden in de bestemmingscapaciteit en voor een vlotte afgifte van vergunningen. Op dit moment is er voldoende plancapaciteit. De plancapaciteit is wel een risico in een